

...

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.453/2020/4.

A felperes:

felperes-a (felperes címe.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Ügyvédi-i Iroda (ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd, ügyvédi iroda címe.)

Az alperesek:

I. rendű alperes: sajtótermék neve Szerkesztőség (I. r. alperes székhelye.)

II. rendű alperes: II. r. alperes neve Zrt. (II. r. alperes székhelye.)

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Ügyvédi-i Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Lóránd, ügyvédi iroda címe.)

A per tárgya:

Sajtóhelyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 10.P.20.118/2020/4.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes 10.P.20.118/2020/5.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.620,- (Hétezer-hatszázhusz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű. alperest, hogy az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak fizessen meg 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az I. rendű alperes kiadásában megjelenő sajtótermék neve online sajtótermék 2020. május 20. napján link megjelölése/ link alatt „Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből” címmel jelent meg cikk, amely a bevezetőjében a következőket tartalmazza:

„Miközben több ellenzéki vezetésű településen, kerületben jut pénz zsíros megbízási szerződésekre, megemelt vezetői fizetésekre vagy megkérdőjelezhető fejlesztésekre, más területen megszorítanak. Van, ahol egy sor önkormányzati dolgozó - köztük óvodapedagógusok - bérét csökkentették, egyik-másik helyen jelentősen - írja a újság neve-.”

A cikk felperesre vonatkozó részében azt írja, hogy „a újság neve információi szerint a kerületben dolgozó óvodapedagógusoknak, a megváltozott munkabeosztások következményeként, csökkenhetett a fizetésük. Annyi azonban biztos, hogy az éves szinten 100 ezer forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott Helység1 pótlékot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntették.”

[2] A felperes helyreigazítási kérelemmel fordult az I. rendű alpereshez, amelynek az nem tett eleget.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy a sajtótermék neve kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogy a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került 24 órán keresztül jelentesse meg a „Helyreigazítás felperes-áról valótlanúságot híreszteltünk” címet, valamint a sajtótermék neve honlapon az eredeti közlemény linkjén a cím alatt és a lead felett, addig amíg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető, de legalább 30 napig tegye közzé a következő helyreigazító közleményt közvetett és közvetlen kommentár nélkül:

„Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből” című online cikkünkben valótlanul híreszteltünk, hogy a felperes-a egy sor önkormányzati dolgozó - köztük óvodapedagógusok - bérét csökkentette, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy felperes-a az éves szinten 100 ezer forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott helységi-pótlékot-már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntette.”

Állította, a sérelmezett cikk azt a valótlan tény híreszteli, hogy csökkentették az önkormányzati dolgozók, köztük az óvodapedagógusok bérét. Álláspontja szerint a valótlan tény híresztelését nem teszi jogszerűvé, hogy a cikk címében és bevezető részében szereplő „elvettek”, „megszorítanak” és „csökkentették” igék egy soron következő mondatban feltételes módon szerepelnek. Előadta a való tényeket is, amelyeket közölni nem kért. Utalt arra, a sajtószerv felelősségét nem zárja ki, hogy más szerkesztőség cikkét vette alapul, és eljárásával megsértette az elvárható magatartási mércét is, mivel meg sem kísérelte beszerezni a felperes álláspontját.

[4] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érvelésük szerint a sérelmezett cikk nem állít olyat, hogy a felperes csökkentette egy sor önkormányzati dolgozó, köztük óvodapedagógusok bérét. A cikk csupán annyit tartalmaz, hogy az óvodapedagógusoknak, a megváltozott munkabeosztásuk következményeként csökkenhetett a fizetésük. A cikk bevezetőjében foglaltak nem minden említett önkormányzatra vonatkoznak, hiszen a teljes cikket elolvasva kiderül, hogy mely önkormányzatokról szól a cikk és melyik önkormányzat milyen lépéseit kritizálja a szerző. A teljes cikk elolvasása után egyértelmű az olvasónak, hogy a felperes vonatkozásában mit állít. Véleményük szerint a helyreigazítás módja nem megfelelő, mivel a sérelmezett közlés nem szerepelt a főoldalon, és a cikk hivatkozása a kezdőoldal legelején 4 óránál tovább, míg a főoldalon 8 óránál tovább nem volt látható.

Az elsőfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az alábbi helyreigazító közleményt a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és közvetlen kommentár nélkül 5 napon belül a sajtótermék neve honlapon oly módon tegye közzé, hogy a lenti helyreigazító közlemény (helyreigazítás) az eredeti link megjelölése/ linken a cím alatt, a lead felett, addig amíg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető, de legalább 30 napig jelenjen meg:

„Helyreigazító közlemény: 2020. május 20. napján a sajtótermék neve online felületünkön közzétett „Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből” című online cikkünkben valótlanul híreszteltünk, hogy a felperes-a óvodapedagógusok bérét csökkentette, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy felperes-a az éves szinten 100 ezer forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott helységi-pótlékot-már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntette.”

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül a sajtótermék neve kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogy a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelentesse meg 24 óra időtartamban az alábbi címet, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető:

„Helyreigazítás: az „Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből” című online cikkünkben valótlanul híreszteltünk felperes-áról”.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy a felperesnek 50.800,- forint perköltséget és az államnak 36.000.- forint eljárási illetéket fizessen meg.

[6] Határozatának indokolása szerint a sajtószabadságról és a média tartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján sajtóhelyreigazítás csak tényekkel szemben kérhető, amely körében tényállításnak minősül az is, ha a médiatartalom céloz vagy utal az adott tényre, azt nem teljesen bizonyosként közli. A cikk címének megfogalmazásából, bevezető bekezdéséből és kifejezetten a felperesre vonatkozó közlésrészéből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperesre nézve konkrétan az óvodapedagógusok bérével volt kapcsolatos a tény híresztelése. A címben és a bevezető bekezdésben a megfogalmazás szándékos, tévőleges és ezért számonkérhetőként értelmezhető magatartásokat fejez ki, és a cikk egészének vizsgálatából az következik, hogy ez a felperesre is vonatkozik. Ezeknek az ígéknek a felperest érintő konkrét bekezdésében a „csökkenhetett” feltételezése, enyhítése már nem tompítja a korábbi kijelentések tartalmát és olvasóra tett hatását. A helyreigazítást a felperes által kért módon rendelte el, mivel az I. rendű alperes az ennek kapcsán tett állításait nem bizonyította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő, annak részbeni megváltoztatását és a helyreigazító közleményből a „valótlanul híreszteltük, hogy a felperes-a egy sor önkormányzati dolgozó – köztük óvodapedagógusok – bérét csökkentette” szövegrész mellőzését kérte. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369. § (3) bekezdés c) és d) pontját jelölte meg. Változatlanul fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, hogy a felperes által kifogásolt valótlan tényállítást a cikk nem tartalmaz. Kiemelte, a cikk a személy 1 neve vezette helység 2-on történtek alapján írja azt, hogy csökkent az óvodai és önkormányzati alkalmazottak fizetése. A felperes esetében arról ír, hogy a megváltozott munkabeosztás következményeként az óvodapedagógusok fizetése csökkenhetett.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokaira figyelemmel.

Az ítéltábla döntésének indokai

[9] A fellebbezés alaptalan.

[10] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá a felülbírálat jogkörei közül melynek vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[11] Az alperes a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja mellett a d) pontot is megjelölte, azonban az elsőfokú bíróság az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörében nem hozott döntést, ilyen jellegű jogszabályt nem alkalmazott. Ezért az ítéltáblának – a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint gyakorolni kért felülbírálati jogkört és a fellebbezés indokait is figyelembe véve – azt kellett vizsgálnia, hogy helyesen jutott-e az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes által sérelmezett cikk tartalmazza-e a fellebbezésben vitatott tényállítást.

[12] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében a sajtóhelyreigazítási jog tényalapja a valamely médiatartalomban valótlan tény állításával, híreszteléssel vagy való tények hamis színben való feltüntetésével okozott sérelem. E jogszabályi rendelkezésből következően a sajtóhelyreigazítás joga a médiában szereplő személyek joga a valótlan tényállítások kiigazítására. E körben is irányadó a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK.12. számú állásfoglalása, miszerint a jogsértés elbírálásánál tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket, összefüggésükben kell vizsgálni. (BDT2020. 4224) Lényeges mindemellett az is, hogy a közlés jogsértő jellegének megítélésénél jelentősége van annak, hogy ha a kifogásolt közleménynek több lehetséges értelmezése is van, és ebből legalább egy alkalmas a jogsérelem megállapítására, akkor ezen értelmezést kell az érintett szempontjából alapul venni. A méltányos értelmezés elve szerint a közlésben rejlő értelmezési nehézségek hátránya nem terhelhető az érintettre.

[13] A felperes által sérelmezett közleményt tartalmazó cikk a címe és a bevezető bekezdése szerint azokkal az önkormányzatokkal foglalkozik, amelyek az önkormányzati dolgozók – köztük óvodapedagógusok – járandóságát csökkentették. Kétségtelen, a cikkben a felperesre vonatkozó részében a „csökkenhetett”, feltételes módú kifejezés szerepel. E kifejezés azonban a csökkenés okát követően szerepel, amely így a cikk címével is összefüggésben nem zárja ki, hogy fizetés csökkentése ne történt volna, annak csupán lehetséges okát jelöli meg feltételesen. Ezért a közlés akként is érthető, hogy a felperes csökkentette az önkormányzati dolgozók, köztük óvodapedagógusok fizetését.

Mindezekre figyelemmel – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította – a felperes helyreigazítás iránti igénye alapos volt.

[14] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) és 499. § (1) bekezdése alapján a II. r. alperes köteles megfizetni a felperesnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint 2 munkaóra figyelembe vételével megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.

[16] A II. r. alperes a feleket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján megillető illetékfeljegyzési jog folytán előzetesen meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték viselésére köteles a Pp. 102. § (1) és 499. § (1) bekezdése alapján.

Szeged, 2020. december 22.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.

Dr. Tolna András sk.

Dr. Dobler László sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró